

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ДЕСПОТОВЦУ
СУДСКА ЈЕДИНИЦА У СВИЛАЈНЦУ
ІК. Бр. 1034/11
Дана 27.11.2015. године
Свилајнац

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У ДЕСПОТОВЦУ, судска јединица у Свилајнцу по судији Благојци Милојевић, са записничаром Марином Миладиновић, у предмету против оптуженог Манчић Зорана из Параћина ул. Васе Пелагића бр. 20, кога брани бранилац по службеној дужности адв. Крстовић Момчило из Деспотоваца и оптуженог Никодијевић Милана из Главнице, општина Параћин, кога брани бранилац адвокат Небојша Симић из Параћина, због кривичног дела тешка крађа из чл. 204 ст.1 тачка 1 КЗ-а, у саизвршилаштву у вези чл. 33 КЗ, по оптужном предлогу ОЈТ Деспотовац (Јагодина) Кт.бр.34/10 од 18.11.2011. године – Кт. Бр. 131/14 уређен на записнику о главном претресу од 25.05.2015. године, након одржаног јавног, главног претреса, у присуству заменика ОЈТ Деспотовац Марине Вучићевић, оптужених, бранилаца оптужених, а у одсуству уредно позване оштећене Марије Здравковић из Свилајнца ул. Димитрија Катића 90, дана 27.11.2015. године донео је и објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени ЗОРАН МАНЧИЋ из Параћина, ул. Васе Пелагића бр. 20, рођен 19.01.1968. године у Параћину, ЈМБГ 1901968723236, од оца Николе, мајке Надежде, рођене Петровић, држављанин Републике Србије, нежењен, писмен, завршио основну школу и курс за пица пекара, по занимању – бави се сакупљањем секундарних сировина, са просечном месечном зарадом од 20.000,00 динара, без непокретне имовине на своје име, без одликовања, не води се поступак за друго кривично дело, до сада осуђиван пресудом Општинског суда Параћин К.822/86 од 06.09.1987. године за кривично дело из чл. 165. став 1 РС изречена казна затвор – условно у трајању од 3 месеца, датум услова 06.09.1988.године и пресудом Општинског суда у Крушевцу К. 1104/06 од 26.12.2006. године датум правоснажности 16.03.2007.године, за кривично дело из чл. 204. став 1 КЗ (важи од 01.01.2006.године) изречена казна затвора у трајању од 1 године наступање затворске казне 06.11.2007.године у трајању од 1 године Општински затвор у Зајечару, казна извршена у трајању од 1 године у Општинском затвору у Зајечару, сада на слободи

Оптужени МИЛАН НИКОДИЈЕВИЋ из Главнице, општина Параћин, рођен 26.09.1954. године у Главници, ЈМБГ 2609954723242, од оца Михајла, мајке Јевросиме, рођена Стефановић, држављанин Републике Србије, писмен, завршио средњу грађевинску школу, по занимању возач, без запослења, издржава се надничењем, без непокретне имовине на своје име и чланова свог породичног домаћинства, разведен, отац једног пунолетног детета, без одликовања, не води се поступак за друго кривично

дело, до сада осуђиван пресудом Општинског суда у Великом Градишту К.77/80 од 07.04.1981. године за кривично дело из чл. 165 став 1КЗ РС изречена казна затвора у трајању од 5 месеци, пресудом Окружног суда у Јагодини, Кж.765/86 од 06.02.1987. године за кривично дело из чл. 166. став 1 КЗ РС изречена казна затвора у трајању од 3 месеца, пресудом Окружног суда у Јагодини Кж.244/95 од 12.06.1995. године за кривично дело из чл. 33 став 2. у вези ст. 1. ЗОМ изречена казна затвора у трајању од 3 месеца казна извршена 13.08.1996.године у трајању од 3 месеца у Општинском затвору у Ћуприји, пресудом Општинског суда у ПараћинуК. 219/95 од 28.01.1996. године за кривично дело из чл. 233 став 3 у вези става 1. КЗ РС изречена казна затвора – условно у трајању од 8 месеци датум услова 28.01.1998.године, пресудом Врховног суда Републике Србије у Београду Кж.1252/96 од 29.10.1996. године за кривично дело из чл. 245 став 1 СФРЈ изречена казна затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, пресудом Окружног суда у Јагодини К. 9/95 од 17.11.1995. године за кривично дело из чл. 166. став 1КЗ РС изречена казна затвора у трајању од 1 године, пресудом Окружног суда у Јагодини Кж.180/01 од 16.03.2001. године за кривично дело из чл. 147 став 1 КЗ РС изречена новчана казна у износу од 6.000 динара и мера безбедности одузимање предмета, пресудом Општинског суда у Параћину К. 130/08 од 25.12.2008. године датум правноснажности 07.04.2009.године , за кривично дело из чл. 170 став 1 КЗ (важи од 01.01.2006.године) изречена новчана казна у износу од 40.000 динара и пресудом Основног суда у Параћину К. 1403/10 од 02.02.2012. године датум правоснажности 17.02.2012. године, за кривично дело чл. 195 став 1 КЗ (важи од 01.01.2006.године) изречена казна затвора – условно у трајању од 1 године, датум услова 17.02.2014.године, сада на слободи

КРИВИ СУ

Што су:

Дана 04.01.2010. године око 10,30 часова, у Свилајнцу, на брду „ Баћница „ у урачуњљивом стању, способни да схвате значај свог дела и управљају својим поступцима , по претходном договору и заједничким деловањем по подељеним улогама у намери да присвајањем туђих покретних ствари прибаве себи противправну имовинску корист обијањем породичне куће оштећеног сада пок. Здравковић Добрице из Свилајнца, на тај начин што је окривљени Никодијевић Милан својим путничким возилом марке "Застава 101" ПН 427-03 довео окривљеног Манчић Зорана са још једним НН лицем до Свилајнца, које је паркирао у улици Јанка Веселиновића, потом се упутили пешинце ка кући оштећеног на брду "Баћница", када је окривљени Никодијевић Милан са НН лицем испред дворишта оштећеног остао да чува стражу, док окривљени Манчић Зоран ушао у двориште и долази до куће оштећеног, прилази балконским вратима, шрафцигером обија бравице и улази у дневну собу и са сточића из кутије за накит одузима један женски ручни сат марке "келвин Клајн" један женски ланчић са привеском у облику срца од белог злата и две женске мињуше од белог злата у облику алке, све укупне вредности од 57.000,00 динара након чега су се удаљили са лица места, а били су свесни својих радњи, хтели су њихово извршење и наступање забрањене последице, свесни забрањености дела,

- чиме су извршили кривично дело тешка крађа из чл.204 ст.1 тачка 1 КЗ у саизвршилаштву у вези чл. 33 КЗ.

Па их суд применом чл. 4, став 2, 42, 45, 54, КЗ-а и чл. 424 ЗКП-а

ОСУЂУЈЕ

1. окривљеног ЗОРАНА МАНЧИЋА на казну затвора у трајању од 1 (једне) године

2. окривљеног МИЛАНА НИКОДИЈЕВИЋА на казну затвора у трајању од 1 (једне) године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ оптужени Зоран Манчић да суду плати на име трошкова кривичног поступка износ од 100.564,00 динара у року од 15 дана по правоснажности пресуде под претњом принудног извршења.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ оптужени Милан Никодијевић да суду плати на име трошкова кривичног поступка износ од 23.364,00 динара у року од 15 дана по правоснажности пресуде под претњом принудног извршења.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ оптужени Зоран Манчић и Милан Никодијевић да оштећеној Марији Здравковић из Свилајнца на име имовинско правног захтева исплате солидарно износ од 57.000,00 динара, у року од 15 дана по правоснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Образложење

Оптужним предлогом ОЈТ Деспотовац (Јагодина) Кт. 34/10 од 18.11.2011.године - Кт.131/14 , уређеног на записнику о главном претресу од 25.05.2015.године, стављено је на терет оптуженима Манчић Зорану из Параћина и Никодијевић Милану из Главнице, извршење кривичног дела тешка крађа из чл.204 ст. 1 тачка 1 КЗ-а у саизвршилаштву у вези чл. 33 КЗ са предлогом да се сада оптужени по спроведеном доказном поступку огласе кривим и казне по закону.

Заменик ОЈТ Деспотовац у завршној речи је навела да остаје при уређеном оптужном предлогу на главном претресу 25.05.2015. године и да сматра да из свих изведених доказа произилази основаност навода истих и да оптужени имају учешћа у извршењу кривичног дела које им је стављено на терет и предлаже да суд оптужене огласи кривима и предложила да се оптуженима изрекне казна затвора у трајању од по 2 године.

На главном претресу изведени су следећи докази : извршено је испитивање оптужених, за оштећеног пок. Здравковић Добрицу прочитан је исказ његов правног следбеника супруге Здравковић Марије из Свилајна, саслушани су сведоци Поповић Живорад из Дубинце и адвокат Момир Станисављевић из Параћина, прочитан је записник о саслушању окривљеног Никодијевића у присуству браниоца а у својству осумњиченог у ПС Свилајнац КУ.бр. 04/10 од 18.01.2010.године, записник о саслушању осумњиченог Никодијевић Милана пред истражним судијом Основног суда у Јагини Ки. 815/10 од 30.11.2010. године, прочитана је службена белешка о криминалистичко техничком прегледу лица места ПС свилајнац Кт. 5/2010 од 06.01.2009. године и извршен је увид у приложену фотодокументацију, налаз и мишљење вештака Цветановић Димитрија из Туприје од 13.08.2010. године о обављеном економско – финансијском вештачењу, налаз и мишљење вештака Николић Дејана из Јагодине од 30.01.2012. године о обављеном вештачењу видео записа са увидом у исти, а који је сниман на CD и то са камере за видео надзор са куће оштећеног и прочитан је извод из казнене евиденције за оптуженог Манчића ПУ Јагодина број 235/1-243/13 од 24.01.2013. године и за оптуженог Никодијевића ПУ Јагодина број 235/1-246/13 од 24.01.2013. године.

Суд је након оцене доказа изведених на главном претресу у смислу чл. 16. и 419. ЗКП, утврдио да су оптужени Манчић Зоран и Никодијевић Милан извршили кривично дело за које се терете напред наведеним оптужним предлогом, на начин како је ближе описано у изреци пресуде, да су криви, те их огласио кривим и осудио на казну затвора у трајању од по једне године , а са следећих разлога:

Окривљени МАНЧИЋ ЗОРАН је пред истражним судијом на записнику од 20.10.2011. године у својој одбрани изјавио да Никодијевић Милана званог Џода површно познаје од раније и негирао је извршење кривичног дела у целисти. Образложио је да му око тога ништа није познато нити је 04.01.2010. године у преподневним сатима био са Миланом Никодијевићем. Након што му је предочен исказ Милана Никодијевића изјаснио се да сматра да оптужени Милан не говори истину и поново навео да он нема никакве везе са тим.

На главном претресу окривљени Зоран Манчић је у својој одбрани изјавио да није извршио дело за које се терети и да не зна ко је то учинио. Навео је да је недужан и да остаје у свему при датој изјави 20.10.2011. године. Дошао је да је оптужницу примио док је био у притвору у Зајечару и када је изашао обратио се Милану Никодијевићу јер га је он оптужио да је заједно са њим извршио неко дело, а Никодијевић је рекао да он

то није рекао да су они то писали без везе и да окривљеног Манчића оптужује полиција, судија и тужилац за то.

У завршној речи се придружио завршној речи свог браниоца и истакао поново да није извршио кривично дело са оптуженим Миланом, за које се терети, и предложио да га суд ослободи.

Бранилац по службеној дужности оптуженог Манчића, у завршној речи је изјавио да ни једним изведеним доказом није утврђено да је окривљени Манчић извршио кривично дело које му се ставља на терет и да се из налаза и мишљења вештака трасолога не може утврдити идентитет лица која су забележена видео надзором обзиром на подшешеност камере и да ни један поуздан доказ не потврђује да је Манчић учествовао у извршењу овог кривичног дела. Предложио је суду да ослободи Манчића од оптужбе. Трошкове кривичног поступка је тражио 50% по АТ када је главни претрес одржан и одложен.

Окривљени МИЛАН НИКОДИЈЕВИЋ је у својој одбрани у присуству браниоца по службеној дужности на записнику о саслушању осумњиченог ПС Свилајнац Ку.04/10 од 18.01.2010.године изјавио да га је неколико дана након почетка 2010.године позвао телефоном „Манча“ из Параћина и питао колико кошта возња до Свилајнца. На шта му је он рекао, односно тражио 2.000 динара и то да га одвезе и да га врати. Навео је да у разговору није питао Манчу зашто иде у Свилајнац. Даље је објаснио да је у јутарњим сатима својим возилом застава 101 жуте боје са Манчом кренуо за Свилајнац, а са њима кренуло још једно лице мушког пола, старости око 45 година, за које се изјаснио да га не познаје и када су стигли у Свилајнац он је Манчу и то лице оставио поред главног пута, стим што не зна где је то тачно било, уз појашњење да не познаје Свилајнац. Даље је навео да када је оставио своје возило он је кренуо за њима и са лицем за које је навео да не познаје нашао се на свилајначком брду где се налази већи број викендица, а да су затим сва тројица ушли у једну викендицу и да из ње ништа нису одузели од ствари. У исказу је даље навео да је након тога „Манча“ сам кренуо ка једној викендици, односно појаснио је да се ради о једној већој кући која је лепо сређена, а да је он са тим другим лицем остао у претходној викендици и након 15-так минута „Манча“ им је из дворишта куће у којој је провалио махнуо руком да крену ка њему и да су они то и учинили. Даље је објаснио да су ушли у двориште где је капија била отворена широм, а затим у кућу и заједно са „Манчом“ су изашли са друге стране дворишта тако што су прескочили избетонирани део оgrade, а затим дошли до његовог аута, након чега је „Манчу“ и то друго лице одвезао до Ћуприје. Оптужени Никодијевић је даље објаснио да када су стигли „Манча“ му је рекао да је провалио у кућу у Свилајници и да је одузео једно златно ланче и изјаснио се да мисли да је било неколико сребрних, описујући да је Манча те ланчиће извадио из своје рукавице и показао му их. Навео је да је Манчу и то друго лице оставио код моста у Ћуприји, а он се затим удаљио и да их након тога више није видео. Такође се изјаснио да Манчу познаје од раније, стим да не може да да ближе податке о њему осим да га опише да има око 40 година, да је пунјије грађе – дебео и да живи у Новом селу, општина Параћин.

На записнику пред истражним судијом од 30.11.2010.године оптужени Никодијевић је изјавио да га је почетком 2010.године телефоном позвао Манча из Параћина кога зна од раније из виђења и да је имао сазнање да је исти изашао из затвора, и питао га колико кошта возња до Свилајнца, односно да га он одвезе својим возилом јер му неко дугује паре и да иде да узме те паре. Даље је навео да је том приликом Манчи казао да тражи 2.000 динара да га одвезе и врати у Параћин и да му

је том приликом Манча рекао да он долази са једним другаром, те их је ујутру својим возилом застава 101 жуте боје одвезао за Свилајнац. Даље је објаснио да након што су дошли у Свилајнац он је негде уз пут зауставио своје возило где су Манча и то лице изашли. Појаснио је да не зна где је оставио ауто, али да је и он изашао са њима и да су отишли до неке викендице уз објашњење да су ушли у видендицу стим што не зна како су је они отворили и шта су ту радили, али да је видео да су отворили врата и ушли. Даље је објаснио да је и он ушао унутра а затим је сео за једним столом и почео да дрема, а да је Манча изашао из викендице да од неког човека тражи паре које му дугује док је то треће лице, њему непознато остало са њим у викендици. Даље је објаснио да је након тога наишао Манча и из дворишта куће махнуо руком да крену са њим, те су он и то непознато лице тако и учинили и кад су дошли до избетонираног дела ограде прескочили ограду, дошли до његовог возила након чега је он Манчу и то лице одвезао до Ћуприје и оставио их код моста у Ћуприји, а за возњу му је Манча платио 2.000 динара. Такође је навео да Манча том приликом ништа није рекао шта је провалио, а том непознатом лицу, свом другу је показивао неке ланчиће и по његовом мишљењу је то била нека бижутерија, стим што је напоменуо да су разговарали на циганском језику.

На записнику о главном претресу од 16.05.2013.године оптужени Милан Никодијевић је негирао извршење кривичног дела и изјави да му није познато ништа што се тиче кривичног дела које му се ставља на терет и да није тачно ништа што је испричао пред истражним судијом 30.11.2010. године и да га судија ништа није питао. Том приликом истражном судији није говорио ништа, чуо је само да је истражни судија говорио о штрајку, а пред истражним судијом није дао одбрану. Истакао је да јесте приведен од стране полиције, али тај полицајац који је куцао изјаву није га питао ни реч, само му је рекао "ово си ти а ово је Манчић" и више му ништа није рекао. Такође је навео да је дана 04.01.2010. године био у Свилајнцу да би посетио своје рођаке који живе у Свилајнцу. Тог дана је био код рођака Поповић Живорада брата од тетке који живи у Дубници и у Проштињцу код Никодијевић Мирослава.

На записнику о главном претресу од 25.05.2015.године појаснио је да има фамилију у Проштињцу и зато веома често долази у Свилајнац, јер такође има блиску родбину у Луковици и у Бобову. Навео је да је у време када се десила крађа био у Свилајнцу, да је купио платинско дугме и одмах се вратио кући. Затим је објаснио да дан када се догодила крађа не зна и не зна да ли је тада био у Свилајнцу, али у неком блиском периоду јесте и оставио могућност да је био баш тог дана, јер је полиција после 2 до 3 недеље од тог дана када је окривљени био у Свилајнцу и куповао платинско дугме дошла код њега и привела га у полицију. Окривљени је изјавио да му је ту полиција проверила патике које је имао и да је један полицајац рекао да то није он, затим му је други полицајац показао видео запис на компјутеру и рекао "ово си ти, ово је Манча, кажи ко је трећи", на шта је окривљени рекао да то нема везе са њим. Истакао је да није имао поверљив разговор са адвокатом и уопште ништа није ни рекао, већ је полицајац сам саставио записник без присуства адвоката Момира Станисављевића из Параћина. Даље је навео да је тражио да му полицајац да да прочита примерак записника или да му га он прочита, на шта му је полицајац рекао да нема времена, па је окривљени потписао записник, јер није знао шта потписује, а није одбио да потпише записник "јер ко се увати са њима у коштац,, . Окривљени је изјавио да му је након што је потписао записник полицајац рекао "има да робијаш". Истакао је да док је био присутан ту адвокат Станисављевић није долазио, није имао разговор са окривљеним и записник није потписао и окривљени не зна када је он потписао тај записник. Даље је навео да када је био пред истражним судијом био је штрајк у суду, судија му је поставио 2-3 питања која немају везе са делом које му се ставља на терет и питао га је

да ли је видео те нарукнице на шта је окривљени одговорио да није. Истакао је да му је судија на његов коментар да хоће адвоката рекао да му не треба адвокат и затим је нешто издиктирао а дактилограф је то откуцала, а он није ништа рекао од тога то је судија написао. Изјавио је да му је судија рекао да за ово дело неће да одговара и да му је рекао да потпише записник што је он и учинио. Додао је да док је истражни судија диктирао записничару он није слушао шта је диктирао, већ је стајао уз прозор и гледао је кроз прозор, а у просторији је било 6 мушкараца и 2 жене од којих истражни судија мушкарац и жена записничар, а за остале не зна ко су. Такође је изјавио да је Манчића познавао из виђења, а и из приче да је био 10 година у Немачкој у затвору, али да са њим никад није друговао. У време 04.01.2010. године имао је у власништву путничко моторно возило марке "Застава 101" са регистарским ознакама ПХ 427-03, али да никад окривљеног Манчића није возио у свом возилу, па га самим тим није никада довозио ни у Свилајнац. Манчић му никад није показивао никакво злато, нарукнице нити било какве друге драгоцености.

Након саслушања сведока Момира Станисављевића, адвоката из Параћина, на записнику о главном претресу од 27.11.2015. године, окривљени Никодијевић се изјаснио да сведока никада није видео у Параћину, а затим појаснио да је видео када је полицијски службеник позвао адвоката Станисављевића, а да је он рекао да му не треба адвокат, а након тога је потписан записник тако што га је потписао сведок - адвокат Момир Станисављевић и он, а после тога је полицајац рекао да нема време да му прочита записник и да му примерак записника није дао, већ му је само рекао да ће да робија.

У завршној речи се изјаснио да се у свему придружује завршној речи свог браниоца.

Бранилац окривљеног Милана Никодијевића у завршној речи је истакао да у току доказног поступка ни једним изведеним доказом није утврђено да је окривљени Милан извршио кривично дело онако како му се то оптужним предлогом ставља на терет. Само признање окривљеног у ПС Параћин без других материјалних доказа не може бити довољно да се на том исказу заснује осуђујућа пресуда из разлога што наведени исказ није био јасан прецизан и уверљив те сматра да из наведених разлога суд треба оптуженог да ослободи оптужбе. Трошкове поступка је тражио по важећој АТ за све предузете радње у поступку.

Сведок – оштећена МАРИЈА ЗДРАВКОВИЋ из Свилајнца, супруга оштећеног сада пок. Здравковић Добрице на записнику о главном претресу од 16.05.2013. године изјавила је да је њен супруг Добрица критичног дана, почетком јануара 2010. године, био у Београду, а да је она остала кући. Навела је да је закључала терасу након што је изашла из куће, на брду „ Баћица „ и да је иза ње остао један човек који је срећивао двоориште, а по њеном сазнању и он је двоориште напустио око 3 до 4 минута после ње. Такође је навела да њихова кућа поседује видео надзор и она је на видео надзору видела лица која су извршила обијање куће, и да је једно лице видела јасно, а то је Манчић Зоран. Навела је да је на лице места изашла полиција, а да се она кући вратила да би узела неке папире. Изјаснила се да им је том приликом одузет један златан ланчић, сат, минђуше, огрлица од белог злата са великим привеском са цирконима. Додала је да је том приликом у соби видела и један шрафцигер који се налазио на кревету. Изјавила је да јој одузете ствари нису враћене, и да за њих нема рачун, па не зна како је утврђена вредност одузетих ствари.

Суд је ценно исказ сведока ЖИВОРАДА ПОПОВИЋА из Дубинце који је изјавио да се 04.01.2010. године налазио у Швајцарској тако да му није познато где се у то време налазио Милан Никодијевић. Појаснио је да му је Милан Никодијевић брат од ујака и да се са њим није видео уназад око 7-8 година а можда и више . Навео је да у његовом домаћинству живи његова мајка и није му никада причала да је Милан долазио код ње да је обилази као рођак, а да му је отац, ујак окривљеног Милана преминуо 2005. године. Изјавио је да се у вези ових околности изјашњавао у суду у Јагодини , да му није познато чиме се Милан Никодијевић бави и шта ради и да више од овога што је рекао ништа више не би могао да каже.

Суд је ценно исказ сведок МОМИРА СТАНИСАВЉЕВИЋА, адвоката из Параћина који је изјавио да оптужени Милан Никодијевић кога је видео на суду никад није био његова странка да је био његов изабрани адвокат. По сећању је навео да га је бранио једном као бранилац по службеној дужности у полицији у Параћину, с тим што није могао да се сети датума када је то било. Објаснио је да ако је потписао записник сачињен у полицији онда одговорно тврди да је обавио поверљив разговор са Никодијевићем ако је он то желео, ако није то желео онда је сасвим сигурно био присутан док је осумњичени давао исказ који се истовремено куца од стране полицајца, а обично буду двојица полицајаца. Даље је објаснио да тај записник увек прочитају пре штампања, због евентуалних примедби, а након тога се записник штампа. Истакао је да он увек прочита записник и након тога потпише а исто тако осумњичени и полицијски службеници и да се обавезно по примерак записника уручује како браниоцу, тако и осумњиченом. Сведок је након увида у записник о саслушању осумњиченог у ПС Свилајнац Ку. 04/10 од 18.01.2010. године се изјаснио да је лично потписао записник у својству браниоца по службеној дужности са појашњењем даје саслушање обављено у просторијама ПС Параћин , а од стране полицијских службеника из Свилајнца, чега се сећа јер је са њима причао о Ненату Нецићу.

Увидом у службену белешку о криминалистичко техничком прегледу лица места ПС Свилајнац Кт. 5/2010 од 06.01.2009. године и приложену фотодокументацију чији саставни део чини и записник о увиђају , утврђено је да је увиђај извршен у Свилајнцу на брду "Баћица" у кући оштећеног Здравковић Добрице дана 04.01.2010. године и да прегледом лица места нису пронађени корисни трагови папиларних линија који би користили у даљој идентификацији извршиоца кривичног дела. Прегледом лица места на балконским вратима уочено је оштећење које је настало дејством подесног алата. На поду у дневној соби пронађен је траг газеће површине обуће које је фотографисан и изузет са лица места црном дакрилоскопском фолијом ради даље обраде. Са кутије из које је НН извршилац отуђио златни накит стерилним штапићем скинут је брис ради могућег ДНК вештачења. У спаваћој соби на спрату у ноћним сточићима уочавају се трагови преметачине. Са ручица од ноћних сточића стерилним штапићем скинут је брис ради могућег ДНК вештачења. На кревету у истој соби са леве стране гледано из правца врата пронађена су два шрафцигера која највероватније потичу од НН извршиоца. Исти су фотографисани и изузети са лица места ради даљег вештачења. Други трагови нису пронађени. Лице места је фиксирано фотографијом. На записнику о увиђају је описано да је улаз у двориште куће оштећеног која се налази у Свилајнцу на брду „ Баћица „ обезбеђен металном дводелном оградом – капијом висине око 200 цм која је затечена широм отворена . Такође је наведено да двориште располаже са два улаза , да је кућа приземна, новије градње од чврстог материјала. Описано је да се улазна врата куће налазе са њене предње стране и до њих се долази степеништем и да су улазна врата куће затечена откључана без видљивих оштећења на и око браве са кључем у брави са унутрашње стране у положају откључано. Са леве стране куће гледано ка улазним вратима налазе се балконска врата која су затечена

отворена са видљивим оштећењем око браве насталим дејством подесног алата. На истом записнику је описано да се приземље куће састоји из ходника, дневне собе, спаваће собе, оставе и купатила и да је на поду у дневној соби пронађен траг газећег дела површине обуће који је фотографисан и изузет са лица места дрном дактилоскопском фолијом где су видљиви и трагови преметачине на кутији за накит, а по казивању оштећеног одузет је златни накит и један ручни сат. Такође је наведено да са наведене кутије стерилним штапићем је скинут брис ради могућег ДНК вештачења. У истом записнику је констатовано да у спаваћој соби до које се долази кроз дневну собу су такође видљиви трагови преметачине и да су ноћни сточићи поред спаваћег кревета затечени отворени, а са ручица истих такође стерилним штапићем је скинут брис ради могућег ДНК-а вештачења. Констатовано је да су на спаваћем кревету пронађена два шрафцигера који вероватно потичу од НН извршиоца и исти су фотографисани и изузети са лица места. У записнику је наведено да у подрумском делу куће до кога се долази степеништем из ходника приземља и који се састоји из две просторије, на једној од просторија – вински подрум - затечена су отворена врата без видних оштећења на и око браве. Такође је констатовано да кућа располаже видео надзором који покрива дворишни део са 4 камере смештених на самим угловима куће. На записнику је такође констатовано да је лице места нарушено од стране оштећеног те нису пронађени други корисни трагови и да је лице места фиксирано фотографијом. Фотодокументација која чини саставни део напред наведене Кт. Документације приказује ближи и шири изглед лица места, а како је све описано на напред наведеном записнику о увиђају и службеној белешци о криминалистичко – техничком прегледу лица места.

Увидом у налаз и мишљење вештака Николић Дејана из Јагодине од 30.01.2012. године о обављеном вештачењу видео записа са увидом у исти, а који је сниман на CD и то са камере за видео надзор са куће оштећеног, суд је утврдио да прегледом два видео записа са називима 112806Ц1 и 112808Ц3 који се налазе на CD-у у списима предмета да су то видео записи камера за видео надзор који дана 04.01.2010.године прате догађаје испред куће и у дворишту власника оштећеног Здравковић Добрице.

Прегледом видео записа са називом 112806Ц1 - слика број 1 уочава се особа која на себи има качкет и која се дана 04.01.2010. године у 11:28:36 часова – слика број 1 приближава кући власника оштећеног Здравковић Добрице. Особа пролази поред куће и у 11:29:04 ха излази из видног поља камере. У 11:30:32 ха особа се поново појављује, гледа у правцу камере на десно и затим се у 11:30:58 ха креће истим путем поред куће, на лево. У 11:31:28 ха наведена особа застајкује и гледа простор испред куће. У 11:31:41 ха особа се поново креће поред куће - враћа назад, и поново застајкује и гледа простор испред куће. У 11:31:48 ха особа излази из видног поља камере. Након тога у 11:37:45 ха уочавају се 2 особе које пролазе поред куће истим путем као и претходна особа од којих једна особа која на себи има црну капу и јакну тамноплаве боје носи торбу плавозелене (тиркизне) боје а иза наведене особе креће се особа која на себи има јакну сивомаслинасте боје са капуљачом (слика бр.1). У 11:37:50 ха особе излазе из видног поља камере - слика број 1.

Прегледом видео записа са називом 112808Ц3 (слика бр.2) уочава се особа која дана 04.01.2010.године пролази кроз двориште у 11:30:41 часова слика број 2 и у 11:30:52 ха излази из видног поља камере. Наведена особа на себи има качкет и одговара по спољашњем опису особи са слике број 1.

У 11:38:22 ха уочава се особа која се убрзаним ходом креће кроз двориште, а иза наведене особе још две особе које се крећу истим путем као прва особа (у 11:38:26 ха, 11:38:27 ха, 11:38:30 ха и у 11:38:31 ха). Наведене особе – слика број

2 излазе из видног поља камере у 11:38:32 ха (прва особа) и у 11:38:37 ха (две особе које долазе истим путем као прва особа и од којих једна особа носи торбу плаво зелену – тиркизне боје). Све три особе по спољашњем опису одговарају особама са слике број 1.

У мишљењу свог писаног налаза вештак је констатовао да прегледом два видео записа са називима 112806Ц1 и 112808Ц3 који се налазе на CD-у у списима предмета да су то видео записи камера за видео надзор који дана 04.01.2010.године прате догађаје испред куће и у дворишту власника оштећеног Здравковић Добрице.

Прегледом првог видео записа са називом 112806Ц1 - слика број 1 и 3 уочава се особа која на себи има качкет и која се дана 04.01.2010. године у 11:28:36 часова – слика број 1 приближава кући власника оштећеног Здравковић Добрице.

У 11:37:45 ха уочавају се 2 особе које пролазе поред куће истим путем као и претходна особа од којих једна особа која на себи има црну капу и јакну тамноплаве боје носи торбу плавозелене (тиркизне) боје, а иза наведене особе крећу се особа која на себи има јакну сивомаслинасте боје са капуљачом (слика бр.1 и 4).

Прегледом другог видео записа са називом 112808Ц3 (слика бр.2) уочава се особа која пролази кроз двориште у 11:30:41 часова. Наведена особа на себи има качкет и одговара по спољашњем опису особи са слике број 1 и 3. У 11:38:27 часова (слика бр. 2) уочавају се три особе које се убрзаним ходом крећу кроз двориште и које по спољашњем опису одговарају особама са слике бр. 1,3, и 4.

Суд је на главном претресу дана 31.07.2015. године извршио непосредно прегледавање ЦД-а и утврдио да видео запис у свему одговара садржини налаза и мишљења вештака Николића како је текстуално описан и приказан на фотографијама које чине саставни део налаза вештака. Непосредним опажањем опис лица са качкетом како је приказано на текстуалном делу налаза вештака и фотографијама – слика број 1, 2, 3 и 4 одговара физичком изгледу оптуженог Зорана Манчића по оцени суда.

Суд је налаз и мишљење вештака прихватио у целости, обзиром да је налаз дат на основу приложене документације, и да је у довољној мери образложио и дат од стране стручног лица .

Увидом у налаз и мишљење вештака Димитрија Цветановића из Ђуприје од 13.08.2010. године о обављеном економско – финансијском вештачењу, суд је утврдио да је процењена тржишна вредност одузетих покретних ствари из породичне куће Здравковић Добрице, један женски ручни сат марке "Келвин Клајн" процењен на 35.000,00 динара, један женски ланчић са привеском у облику срца од белог злата и то ланчић тежине од 3 грама и привезак тежине од 3 грама укупно 6 грама, те је тржишна вредност по граму ове врсте злата 2000 динара, те је тржишна вредност 6 грама 12.000 динара, две женске минђуше у облику алки од белог злата од чега свака по 2,5 грама, укупно 5 грама има укупну тржишну вредност од 10.000 динара, а све у укупном износу од 57.000 динара.

Суд је налаз и мишљење вештака прихватио у целости, обзиром да је налаз дат на основу приложене документације, и да је у довољној мери образложен и дат од стране стручног лица, при чему је имао у виду да ни једна странка у поступку није имала примедбе на налаз и мишљење вештака.

Увидом у извод из казнене евиденције за оптуженог Манчића ПУ Јагодина број 235/1-243/13 од 24.01.2013. године суд је утврдио да је окривљени осуђиван, како је то описано у изреци пресуде, и то за исто и истородно кривично дело.

Увидом у извод из казнене евиденције за оптуженог Никодијевића ПУ Јагодина број 235/1-246/13 од 24.01.2013. године суд је утврдио да је окривљени осуђиван ако је то описано у изреци пресуде, за исто дело два пута и истородно кривично дело једном а и за друга кривична дела.

Суд је напред изведене доказе ценио како појединачно, тако и скупно, па је утврдио да су оптужени Зоран Манчић и Никодијевић Милан извршили кривично дело тешка крађа из чл.204 ст. 1 тачка 1 КЗ у вези става 33 КЗ, како је то описано у изреци ове пресуде.

Одбрану оптужених у делу у коме негирају извршење кривичног дела суд није прихватио јер налази да је иста дата у циљу избегавања кривице односно кривичне одговорности. Оптужени Манчић је у потпуности негирао извршење кривичног дела и да је уопште критичног дана био у Свилајницу и у кућу оштећеног сада пок. Добрице Здравковић, односно сада оштећене Марије Здравковић у друштву са оптуженим Миланом Никодијевићем и да је учествовао у радњи извршења. Наводи одбране оптуженог Манчића су у супротности са наводима из одбране оптуженог Никодијевића коју је дао приликом првог саслушања у својству осумњиченог на записнику о саслушању осумњиченог у полицији а у присуству браниоца, а након тога и пред истражним судијом који је у овом делу одбране описао да га је оптужени Манчић - „Манча“ позвао телефоном да истог са још једним њему непознатим лицем доведе у Свилајнац и да су том приликом ушли у кућу која се налази на брду у Свилајницу, а такође у супротности са исказом оштећене Марије Здравковић да је критичном приликом однет женски ручни сат и златни накит који је ближе описан у изреци пресуде као и са чињеницама које су утврђене на основу записника о увиђају са криминалистичко техничком документацијом са чињеницама које су утврђене са видео записа и из налаза вештака Дејана Николића, а како је напред ближе образложено.

Одбрану оптуженог Никодијевића у делу у коме је потврдио да је 04.01.2010.године био у Свилајницу у друштву са оптуженим Манчићем и још једним лицем које њему није познато и да су критичном приликом ушли у кућу у Свилајницу која се налази на једном брду, суд је прихватио јер је овај део одбране поткрепљен исказом оштећене Марије Здравковић, на основу записника о увиђају са криминалистичко техничком документацијом са чињеницама које су утврђене са видео записа и из налаза вештака Дејана Николића. Део одбране у коме негира да је учествовао у одузимању предмета а након тога са измењеном одбраном на главном претресу у коме негира да је са оптуженим Манчићем и још једним лицем био у Свилајницу у кући оштећене са објашњењем да нису тачни наводи из полицијског записника, а у вези његове одбране коју је дао у присуству браниоца по службеној дужности са образложењем да он уопште није дао такав исказ, негирајући истовремено и садржину исказа коју је дао пред истражним судијом такође са образложењем да он то није рекао, суд није прихватио јер је овај део одбране у супротности са садржином како исказа оштећене тако и записника о увиђају са криминалистичко техничком документацијом, а исто тако и са исказом сведока Момира Станисављевића, адвоката из Параћина који је потврдио да је присуствовао саслушању оптуженог Милана Никодијевића у својству осумњиченог у просторијама ПС Параћин са појашњењем да су његово саслушање обавили полицијски службеници ПС Свилајнац

и да је оптужени Никодијевић исказ дао у његовом присуству, да је записник прочитан и да није било примедби и након тога потписан како од стране оптуженог Никодијевића, тако и од стране овлашћених полицијских службеника, а и он је исти записник потписао у својству браниоца по службеној дужности, а што је утврђено увидом у наведени записник ПС Свилајнац од 18.01.2010. године. Сам оптужени је учинио неспорним да је наведени записник потписао, а и потврдио је након саслушања сведока Станисављевића да је адвоката Станисављевића видео када га је полицијски службеник позвао. Одбрана оптуженог како је дао на главном претресу негирајући своје учешће у извршењу овог кривичног дела и своје присуство на лицу места у супротности је и са садржином налаза вештака Дејана Николића и видео записа забележеног на видео надзору куће оштећеног, како је напред образложено. Увидом у видео надзор и налаз и мишљење вештака Дејана Николића у потпуности је потврђен део исказа оптуженог Никодијевића који је дао приликом саслушања у полицији у присуству браниоца по службеној дужности, а након тога и пред истражним судијом где је у потпуности описао да је најпре у кућу оштећених ушао оптужени Манчић, да је затим њему и трећем лицу, за које се изјаснио да му није познато, махнуо, а да су након тога он и то треће лице ушли у кућу оштећене. Имајући у виду да је оптужени Никодијевић у потпуности описао време, место и начин уласка у кућу оштећене са динамиком догађаја и редоследом ко је од њих тројице и како ушао у кућу оштећене, а што је све потврђено садржином видео надзора и налазом и мишљењем вештака Николића суд одбрану оптуженог Никодијевића којом негира учешће извршења кривичног дела за које се терети, а како се бранио на главном претресу није прихватио.

Одбрана оптуженог Никодијевића осим што је у супротности са напред изведеним доказима није потврђена ни исказом сведока Живорада Поповића који је потврдио да му је оптужени Никодијевић рођак, али је навео да истог уназад 7-8 година није видео и да он живи и ради у иностранству, а и одбрана оптуженог Никодијевића је у овом делу контрадикторна обзиром да је приликом давања првог исказа се изјаснио је своје возило зауставио у Свилајнцу, стим што не зна где, јер не познаје Свилајнац да би након тога рекао на главном претресу да у Свилајнац често долази јер има родбину и да је баш критичног дана био у Свилајнцу ради куповине.

Ценећи све напред изведене доказе како појединачно тако и у њиховој међусобној повезаности суд је исказ оштећене и исказе сведока Момира Станисављевића и Живорада Поповића прихватио у свему. Исказ оштећене је поткрепљен како садржином криминалистичко техничке документације, тако и садржином видео записа и налазом вештака Дејана Николића. Исказ сведока, адвоката Момира Станисављевића је поткрепљен садржином записника ПС Свилајнац од 18.01.2010. године. Суд је такође поклонио веру и сведоку Живораду Поповићу, обзиром да оптужени Никодијевић није имао примедбе на његов исказ.

Странке у поступку и браниоци нису имали примедбе на вредност одузетих предмета како појединачно тако и збирно како је то утврдио вештак економско финансијске струке, односно како је то наведено у изреци пресуде.

У свом исказу који је дао пред полицијом оптужени Никодијевић се изјаснио да је оптужени Манчић провалио у кућу оштећеног, што произилази из садржине криминалистичко техничке документације, а такође навео да му је оптужени Манчић у колима показивао ланчиће без прецизнијег описа одузетих предмета. Такође је учинио неспорним да је у критичном периоду поседовао путничко возило марке застара 101 са регистарским ознакама ПН 427-03.

На основу напред утврђеног чињеничног стања суд је на поуздан начин утврдио да се у радњама оптужених стичу битни елементи бића кривичног дела тешка крађа из чл.204 ст.1 тачка 1 КЗ-а извршеног у самизвршилаштву у вези чл. 33 КЗ-а. Радња извршења коју су оптужени предузели састоји се у обијању балконских врата шрафцигером коју радњу је извршио Зоран Манчић док су за то време оптужени Никодијевић и НН лице испред дворишта чували стражу , а након тога су извршили преметачину и одузели предмете како је то ближе описано у изреци пресуде у укупној вредности од 57.000,00 динара након преметачине коју су извршили у дневној соби, спаваћој соби у којој су и принађени шрафцигери на кревету у спаваћој соби.

Што се тиче субјективног односа оптужених према кривичном делу суд налази да су оптужени у време извршења кривичног дела поступали у стању урачуљивости односно способни да схвате значај свог дела и управљају својим поступцима, јер супротно нико у току поступка није истицао, нити је за време трајања овог поступка суд посумњао у то.

Што се тиче облика виности оптужени су дело извршили са директним умисљајем јер код истих постоји свест о томе да проваљивањем у кућу оштећеног, и одузимањем накита, како је напред наведено а ради прибављања себи или другоме противправне имовинске користи чине нешто што представља законом кажњиво дело, што је противно правном поретку, и што представља напад на неко добро које је правом заштићено и хтели су извршење истог.

Код истих такође постоји свест о заједничком деловању јер је неспорно утврђено да су дело извршили по претходном договору о заједничком деловању обзиром да су истовремено наступали приликом извршења радње кривичног дела што је утврђено на основу напред изведених доказа и потврђено једним делом одбране оптуженог Никодијевића а како је све напред ближе образложено.

На основу свега напред наведеног и на основу утврђеног чињеничног стања, суд је утврдио да су оптужени Зоран Манчић и Никодијевић Милан извршили кривично дело тешка крађа из чл.204. ст. 1 тачка 1 КЗ-а а у вези чл. 33 КЗ, на начин како је описано у изреци пресуде, да су криви, те их је огласио кривим и казнио казном затвора у трајању од по 1 годину.

Приликом одмеравања врсте и висине казне, суд је ценио све околности предвиђене чл. 54 КЗ, па је као отежавајућу околност на страни оптужених ценио чињеницу да су исти осуђивани, а посебно чињеницу да су и оптужени Манчић и оптужени Никодијевић осуђивани за исто и истородно кривично дело, при чему је ценио такође и већу временску дистанцу у односу на раније осуде за исто и истородно кривично дело, стим што је оптужени Никодијевић осуђиван и за друга кривична дела.

По оцени суда нема олакшавајућих околности на страни оптужених , а ценећи степен кривице, околности под којима је дело учињено, јачину угрожавања заштићеног добра, држање оптужених после учињеног кривичног дела, и личне и породичне прилике окривљених и то чињеницу да су незапослени, и да немају непокретне имовине на своје име суд је мишљења да се казном затвора у трајању од по једне године може постићи сврха кажњавања како у погледу индивидуалне, тако и у погледу опште превенције у смислу чл. 4 ст. 2 и чл. 42 КЗ.

Применом чл. 264. став 1 и 3 ЗКП-а , у вези чл. 261 ЗКП-а, суд је окривљене обавезао да суду плате на име трошкова кривичног поступка и то:

оптужени Зоран Манчић на име паушала износ од 3.000,00 руководећи се при том сложености и трајањем кривичног поступка, као и имовинским приликама окривљеног, на име трошкова вештачења из области економско финансијског вештачења вештака Димитрија Цветановића сразмерно $\frac{1}{2}$ износа од 9.023,00 динара, што износи 4.511,50 динара, на име трошкова вештачења вештака Дејана Николића сразмерно $\frac{1}{2}$ износа од 15.205,00 динара, што износи 7.602,50 динара, на име одбране од стране браниоца по службеној дужности за 3 приступа када је главни претрес одржан (25.05.2015.г, 31.07.2015.г, 27.11.2015.г) износ од по 15.750,00 динара, што је 50 %, од утврђеног износа по адвокатској тарифи од 31.500,00 динара а укупно 47.250,00 динара и 4 приступа када је главни претрес одложен (25.07.2014., 09.09.2014., 27.02.2015., 06.04.2015.) по 8.250,00 динара што је 50 %, од утврђеног износа по адвокатској тарифи од 16.500,00 динара а укупно 33.000,00 динара, а у укупном износу од 80.250,00 динара, на име трошкова довођења на рочиште одређено по захтеву за спровођење истраге 20.10.2011.године из Окружног затвора Зајечар износ од 5.200,00 динара, а све у укупном износу од 100.564,00 динара, а

оптужени Милан Никодијевић на име паушала износ од 3.000,00 руководећи се при том сложености и трајањем кривичног поступка, као и имовинским приликама окривљеног, на име трошкова вештачења из области економско финансијског вештачења вештака Димитрија Цветановића сразмерно $\frac{1}{2}$ износа од 9.023,00 динара, што износи 4.511,50 динара, на име трошкова вештачења вештака Дејана Николића сразмерно $\frac{1}{2}$ износа од 15.205,00 динара, што износи 7.602,50 динара, на име одбране од стране адвоката Славице Нешић из Свилајнца као браниоца постављеног по службеној дужности за 1 приступ када је главни претрес одложен 06.04.2015.године 8.250,00 динара што је 50 %, од утврђеног износа по адвокатској тарифи од 16.500,00 динара, а све у укупном износу од 23.364,00 динара, а све као у изреци пресуде.

Применом чл. 258 став 4.ЗКП-а суд је оптужене обавезао да оштећеној солидарно исплате на име имовинско правног захтева износ од 57.000,00 динара сходно вредности одузетих предмета која је утврђена на основу налаза и мишљења вештака Цветановића.

ОСНОВНИ СУД У ДЕСПОТОВЦУ, Судска јединица у Свилајнцу, дана 27.11.2015. године, 1К. 1034/11.

Записничар,
Марина Миладиновић

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 8 дана од дана достављања, Апелационом суду у Крагујевцу, а преко овог суда.

Ди-а: ОЈТ Деспотовац
оптуженима Манчићу и Никодијевићу,
браниоцу по сл. дужности адв. Момчилу Крстовићу из Деспотоваца
браниоцу адв. Небојши Симић из Параћина
оштећеној Марији Здравковић из Свилајнца